

31987L0540

L 322/20

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

12.11.1987.

DIREKTIVA VIJEĆA**od 9. studenoga 1987.****o pristupu obavljanju djelatnosti prijevoznika robe po plovnim putovima u domaćem i međunarodnom prijevozu te o uzajamnom priznavanju diploma, potvrda i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama za tu djelatnost**

(87/540/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 75.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da je organizacija tržišta prijevoznih usluga jedan od potrebnih preduvjeta za provedbu zajedničke prijevozne politike predviđene Ugovorom;

budući da donošenje mjera namijenjenih usklađivanju uvjeta za pristup obavljanju djelatnosti prijevoznika može potaknuti postizanje slobode pružanja usluga i učinkovito ostvarivanje prava poslovnog nastana;

budući da zbog poboljšanja razine kvalifikacije prijevoznika treba uvesti zajednička pravila koja uređuju pristup obavljanju djelatnosti prijevoznika robe po plovnim putovima u domaćem i međunarodnom prijevozu; budući da takvo poboljšanje može pomoći da tržište bude postavljeno na zdravijim osnovama, uklanjajući prekomjerne strukturne kapacitete te poboljšavajući kvalitetu pruženih usluga, u interesu korisnika, prijevoznika te gospodarstva u cjelini;

budući da su provedbom Direktive Vijeća 74/561/EEZ od 12. studenoga 1974. o pristupu obavljanju djelatnosti cestovnog prijevoznika tereta u domaćem i međunarodnom prometu ⁽⁴⁾ te Direktive Vijeća 77/796/EEZ od 12. prosinca 1977. o uzajamnom priznavanju diploma, potvrda i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama za cestovne prijevoznike tereta i cestovne prijevoznike putnika, uključujući mjere za poticanje tih prijevoznika da učinkovito ostvaruju svoje pravo na slobodu poslovnog nastana ⁽⁵⁾ postignuti zadovoljavajući rezultati;

budući da stoga pravila koja uređuju pristup obavljanju djelatnosti prijevoznika robe po plovnim putovima trebaju obuhvaćati barem stručnu osposobljenost prijevoznika; budući da države članice također mogu zadržati ili utvrditi pravila koja uređuju dobar ugled i financijsku sposobnost prijevoznika;

budući da, međutim, nema potrebe u zajednička pravila utvrđena ovom Direktivom uključiti određene prijevozne djelatnosti manjega gospodarskog značaja te budući da je prijevoz za vlastiti račun po definiciji izuzet iz tih pravila; budući da se također čini primjerenim predvidjeti moguće izuzeće iz područja primjene ove Direktive, prijevoznika koji svoju djelatnost obavljaju isključivo plovnim putovima unutar svog državnog područja koje nije povezano s mrežom plovnih putova neke druge države članice;

budući da postoji potreba uzajamnog priznavanja diploma, potvrda i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama za djelatnosti obuhvaćene ovom Direktivom, kako bi se poticalo učinkovito ostvarivanje prava poslovnog nastana;

⁽¹⁾ SL C 351, 24.12.1983., str. 5.⁽²⁾ SL C 172, 2.7.1984., str. 8.⁽³⁾ SL C 248, 17.9.1984., str. 40.⁽⁴⁾ SL L 308, 19.11.1974., str. 18.⁽⁵⁾ SL L 334, 24.12.1977., str. 37.

budući da država članica domaćin mora potvrdu o stručnoj osposobljenosti izdanu sukladno odredbama ove Direktive koje se tiču pristupa obavljanju djelatnosti prijevoznika, priznati kao dostatan dokaz;

budući da države članice koje svojim državljanima nalažu određene zahtjeve u vezi s dobrim ugledom i financijskom sposobnosti moraju u odnosu na državljane drugih država članica kao dostatan dokaz priznati odgovarajuće isprave koje je izdalo nadležno tijelo u prijevoznikovo državi podrijetla ili prethodnog poslovnog nastana;

budući da se, nadalje, ova Direktiva mora također primjenjivati na zaposlene osobe obuhvaćene Uredbom Vijeća (EEZ) br. 1612/68 od 15. listopada 1968. o slobodi kretanja radnika unutar Zajednice⁽¹⁾, ako države članice omoguću onim osobama koje posjeduju stručno znanje i vještine pristup djelatnosti obuhvaćenoj ovom Direktivom ili njeno obavljanje,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

Definicije i područje primjene

Članak 1.

1. Odredbe koje države članice donesu sukladno zajedničkim pravilima utvrđenima ovom Direktivom uređuju pristup obavljanju djelatnosti prijevoznika robe po plovnim putovima u domaćem i međunarodnom prijevozu.

2. Za potrebe ove Direktive:

- „obavljanje djelatnosti prijevoznika robe plovidom za unutarnje plovne putove” znači djelatnost kojom se bavi bilo koja fizička osoba ili poduzeće koje prevozi robu plovidom za unutarnje plovne putove za tuđi račun, čak i ako tu djelatnost ne obavlja redovito,
- „poduzeća” znači trgovačka društva ili tvrtke u smislu članka 58. Ugovora i skupine ili zadruge prijevoznika čija je namjena dobiti posao od otpremnika te ga razdijeliti među svojim članovima, neovisno o tome da li su takve skupine ili zadruge pravne osobe ili ne.

Članak 2.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na fizičke osobe ili poduzeća koja obavljaju djelatnosti prijevoznika robe plovnim putovima plovidom čija nosivost pri najvećem gazu ne premašuje 200 tona.

Države članice mogu sniziti to ograničenje za sve ili neke prijevoze ili određene kategorije prijevoza.

Ova se Direktiva isto tako ne primjenjuje na fizičke osobe ili poduzeća koja upravljaju trajektima.

POGLAVLJE II.

Pristup obavljanju djelatnosti

Članak 3.

1. Fizičke osobe ili poduzeća koji žele obavljati djelatnost prijevoznika robe plovnim putovima moraju zadovoljavati uvjet stručne osposobljenosti, čak i ako su članovi skupine ili zadruge prijevoznika u smislu članka 1. stavka 2. ili svoju djelatnost obavljaju isključivo na određeno vremensko razdoblje kao podizvođači za neko drugo poduzeće za prijevoz plovnim putovima.

Ako je podnositelj prijave fizička osoba koji ne zadovoljava taj uvjet, nadležna ga tijela bez obzira na to mogu ovlastiti za obavljanje djelatnosti prijevoznika robe plovnim putovima, pod uvjetom da im navede neku drugu osobu koja zadovoljava taj uvjet, a koja zapravo stalno upravlja prijevozom.

Ako je podnositelj prijave poduzeće u smislu članka 1. stavka 2., jedna od fizičkih osoba koja zapravo stalno upravlja prijevozima tog poduzeća mora zadovoljavati uvjet stručne osposobljenosti.

2. Uvjet stručne osposobljenosti znači posjedovanje standardne osposobljenosti koju prihvaća organ ili tijelo koje u tu svrhu svaka država članica određuje u okviru predmeta navedenih u Prilogu. Potrebno se znanje stječe pohađanjem tečajeva ili praktičnim iskustvom u poduzeću za prijevoz plovnim putovima, ili kombinacijom navedenoga. Države članice mogu nositelje određenih diploma izuzeti od pružanja dokaza njihovog znanja predmeta navedenih u Prilogu, a koji su obuhvaćeni dotičnim diplomama.

Po provjeri posjedovanja predmetnog znanja, organ ili tijelo iz prve točke izdaje potvrdu.

3. Država članica, nakon savjetovanja s Komisijom, može od primjene ove Direktive izuzeti prijevoznike koji svoju djelatnost obavljaju isključivo plovnim putovima unutar svog državnog područja koje nije povezano s mrežom plovnih putova neke druge države članice. Praktično iskustvo stečeno u poduzeću za prijevoz izuzetom od ovih uvjeta ne daje pravo na potvrdu iz stavka 2.

⁽¹⁾ SL L 257, 19.10.1968., str. 2.

Članak 4.

1. Države članice utvrđuju uvjete prema kojima poduzeće za prijevoz, odstupajući od članka 3. stavka 1., može privremeno djelovati najviše jednu godinu, a to se razdoblje u posebnim i opravdanim uvjetima može produžiti za najviše šest mjeseci, u slučaju smrti ili fizičke ili pravne nesposobnosti fizičke osobe koja obavlja djelatnost prijevoznika ili fizičke osobe koja ispunjava odredbe članka 3.

2. Međutim, nadležna tijela država članica u nekim posebnim slučajevima iznimno mogu trajno odobriti upravljanje poduzećem od strane osobe koja ne ispunjava uvjet stručne osposobljenosti iz članka 3., ali koja ima najmanje tri godine praktičnog iskustva u svakodnevnom upravljanju predmetnim poduzećem.

Članak 5.

Fizičke osobe koje dokažu da su prije 1. srpnja 1990. u državi članici zakonski obavljale djelatnost prijevoznika robe po plovnim putovima u domaćem i međunarodnom prijevozu, za potrebe dobivanja potvrde iz članka 3. stavka 2., izuzete su od obveze dokazivanja da ispunjavaju tamo utvrđene uvjete.

Članak 6.

1. Za svaku odluku nadležnih tijela država članica kojom se odbacuje zahtjev za pristup obavljanju djelatnosti prijevoznika robe plovnim putovima u skladu s mjerama donesenim na osnovi ove Direktive, moraju se navesti razlozi.

2. Države članice osiguravaju povlačenje ovlaštenja za obavljanje djelatnosti prijevoznika robe plovnim putovima od strane nadležnih tijela, ako ona utvrde da uvjeti utvrđeni člankom 3. više nisu ispunjeni, uz mogućnost odobravanja, kada je to primjereno, dodatnog roka za osiguravanje zamjene.

3. Države članice osiguravaju da fizičke osobe i poduzeća iz ove Direktive imaju mogućnost odgovarajućim sredstvima obraniti svoje interese u odnosu na odluke iz stavaka 1. i 2.

POGLAVLJE III.

Uzajamno priznavanje diploma, potvrda i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama

Članak 7.

Države članice kao dostatan dokaz stručne osposobljenosti priznaju potvrde iz članka 3. stavka 2. drugog podstavka, koje je izdala druga država članica.

Članak 8.

1. Ako država članica od svojih državljana zahtjeva ispunjenje određenih uvjeta u vezi s dobrim ugledom ili platnom sposobnosti, ta država u odnosu na državljane drugih država članica, ne dovodeći u pitanje stavke 2. i 3., kao dostatan dokaz prihvaća izvadak iz sudskog registra ili, u nedostatku istoga, istovrijednu ispravu koju je izdalo nadležno sudsko ili upravno tijelo u prijevoznikovoj državi podrijetla ili prethodnog poslovnog nastana, a koja pokazuje da su ti uvjeti ispunjeni.

2. Ako država članica od svojih državljana zahtjeva ispunjenje određenih uvjeta u vezi s dobrim ugledom, a dokaz da su ti zahtjevi ispunjeni ne može se dati ispravom iz stavka 1., ta država kao dostatan dokaz u odnosu na državljane drugih država članica prihvaća potvrdu koju je izdalo nadležno sudsko ili upravno tijelo u državi podrijetla ili prethodnog poslovnog nastana, u kojoj se navodi da su predmetni zahtjevi ispunjeni.

3. Ako ispravu koja se traži sukladno stavcima 1. i 2. ne izda država podrijetla ili prethodnog poslovnog nastana, takvu ispravu može zamijeniti izjava pod prisegom ili ovjerena izjava predmetne osobe pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom ili, prema potrebi, pred bilježnikom u državi podrijetla ili prethodnog poslovnog nastana te osobe; takvo tijelo ili bilježnik izdaje potvrdu kojom se potvrđuje vjerodostojnost izjave pod prisegom ili ovjerene izjave. Izjava u odnosu na platnu sposobnost isto se tako može dati pred nadležnim stručnim tijelom u istoj državi.

4. Isprave izdane sukladno stavcima 1. i 2. ne smiju, u trenutku predavanja, biti starije od tri mjeseca. Ovaj se uvjet također primjenjuje na izjave dane sukladno stavku 3.

Članak 9.

1. Ako država članica za svoje državljane propisuje određene zahtjeve u vezi s financijskom sposobnosti te ako je kao dokaz potrebna potvrda, ta država odgovarajuće potvrde koje su izdale banke u državi podrijetla ili prethodnog poslovnog nastana, ili druga tijela koje odredi ta država, smatra istovrijednima potvrđama koje su izdane na njenom državnom području.

2. Ako država članica za svoje državljane propisuje određene zahtjeve u vezi s financijskom sposobnosti te ako se dokaz da su ti zahtjevi ispunjeni ne može dati ispravom iz stavka 1., ta država kao dostatan dokaz u odnosu na državljane drugih država članica prihvaća potvrdu koju je izdalo nadležno upravno tijelo u državi podrijetla ili prethodnog poslovnog nastana, u kojoj se navodi da su predmetni zahtjevi ispunjeni. Takve se potvrde odnose na konkretne činjenice koje država domaćin smatra relevantnima.

Članak 10.

Članci 7., 8. i 9. također se primjenjuju na državljane država članica koji su, sukladno Uredbi (EEZ) br. 1612/68, kao zaposlene osobe uključeni u djelatnosti iz članka 1. ove Direktive.

POGLAVLJE IV.

Završne odredbe*Članak 11.*

1. Države članice donose mjere potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 30. lipnja 1988. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One osiguravaju da do 1. srpnja 1990. dođe do početne provjere standarda osposobljenosti iz članka 3.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 12.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 9. studenoga 1987.

Za Vijeće

Predsjednik

B. HAAKONSEN

PRILOG

POPIS PREDMETA IZ ČLANKA 3. STAVKA 2. ZA KOJE TREBA PRUŽITI DOKAZ O STRUČNOJ OSPOSOBLJENOSTI

Znanje koje se uzima u obzir za priznavanje stručne osposobljenosti mora se odnositi barem na dolje navedene predmete. Ti predmeti moraju biti detaljno opisani, a nadležna domaća tijela ih moraju definirati ili odobriti. Sadržaj mora biti takav da ga mogu usvojiti osobe čiji je stupanj obrazovanja istovrijedan onome dobivenome na kraju obveznog školovanja.

A. Predmeti o kojima prijevoznici koji se namjeravaju baviti samo domaćim prijevozom trebaju pokazati zadovoljavajuće znanje1. *Pravo*

Osnove građanskoga prava te trgovačko, socijalno i porezno zakonodavstvo, znanje kojih je potrebno za bavljenje tom djelatnošću, posebno u pogledu:

- ugovora općenito,
- ugovora o prijevozu, posebno odgovornost prijevoznika (vrsta i ograničenja),
- trgovačkih društava,
- poslovnih knjiga,
- odredbi o radu i socijalnoj sigurnosti,
- poreznog sustava.

2. *Poslovno i financijsko upravljanje poduzećem*

- načini plaćanja i financiranja,
- izračun cijene troškova,
- sustav cijena i uvjeti prijevoza,
- poslovno knjigovodstvo,
- osiguranje,
- izdavanje računa,
- prijevozni posrednici.

3. *Pristup tržištu*

- odredbe koje se odnose na početak i bavljanje djelatnošću,
- sustavi zakupa,
- prijevozne isprave.

4. *Tehnički standardi i tehnički aspekti djelovanja*

- tehnička svojstva plovila,
- izbor plovila,
- registracija,
- stojnice i prekostoynice.

5. *Sigurnost*

- odredbe zakona, uredbi ili upravnog djelovanja koje se tiču prometa plovnim putovima,
- sprečavanje nesreća i mjere koje se trebaju poduzeti u slučaju nesreće.

B. Predmeti o kojima prijevoznici koji se namjeravaju baviti međunarodnim prijevozom trebaju pokazati zadovoljavajuće znanje

- predmeti navedeni pod A,
- odredbe koje se primjenjuju na promet plovnim putovima između država članica te između Zajednice i država koje nisu članice, a koje proizlaze iz nacionalnog prava, standarda Zajednice i međunarodnih konvencija i sporazuma, posebno u odnosu na zakup te cijene i uvjete prijevoza,
- carinski postupci i formalnosti,
- glavni prometni propisi u državama članicama.